

עלון מס' 89

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת חוקת

נחש הנחושת

העם נכשל **בסיבוכי הדרך**. כלשון הכתוב: "וידבר העם באלוהים ובמשה" (במדבר כא, ה).

[ובהמשך - תיאור פרטני של ההתנהגות] ודבריו הם מתוך **מיעוט דביקות בד' ומתוך כפיות טובה**. כשם שאמרו "אין לחם ואין מים, ונפשנו קצה בלחם הקלוקל". (כא, ה) לפיכך, ניתנה הרשות לנחשים לנשכם, ולהמיתם על חטאם. כי "אין ערוד ממית **אלא החטא ממית**" (ברכות לג, א)

ובמשנה שנינו [זוה לשונה] "וכשהיו מסתכלים לפי מעלה, משעבדים ליבם לאביהם שבשמים", [ומוסיף הרצי"ה זצ"ל " ןמרוממים **טבעיות הנחש** על נס, והוא אמיתת עניין '**המתקת הדינין בשורשם**', והוא מבואר למבין...] היו מתרפים."

ובמקום אחר כותב עוד הרצי"ה זצ"ל (משיחת מרן הרב זצ"ל) : "כי כל רע במקורו הוא טוב, ומשם היא חיותו,

והנחש – שהוא שורש הטומאה יש כנגדו **למעלה - נחש שבקדושה**... לזה יעשו נחש וישימו על נס, ששיבו אותם למקורם מקור הטוב.. ואפילו הדבר היותר רע ישוב למקורו הטוב, **...והנחש הוא בגימטריה משיח**..."

[ספר בשמן רענן, פרשת חוקת תרפ"ט]